

32. szám.

Augusztus 7. 1875.

Me jelenik minden **szombatnapon** mástről iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan. decz. 8 frt, 6 hóra 4 frt. 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
 Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvárusnál. **Kiadó-hivatal**: Pest, barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja**: 4 hasábos nonpareille sor 10 kr.
Hirdetések felvételnek: egyedül **Láng Lipót és társa**, I. nemzetközi hirdetések felvéte i hivatal **Budapesten**, FÜRDŐ-UTCA 1-SÓ SZÁM.

XXVII. kötet.

A DEBRECZENI LÚNÁTIKUS.

Elbeszélés. Irta Jókai Mór.

Tobiássy professor úr özvegy asszonyt vett el második feleségül; mint természetes, néhai tanártársának, nagytiszteletű tudós Bársonyi professor úrnak hátra maradt özvegyét, a ki abban a hirben állt, hogy igen jó gazdasszony, és pénzecskeje is van.

Az a pénzecske a régi boldog időkben, mikor még tak arékpénztárak nem voltak, otthon hevert az, aranyban és ezüsbén, harisnyaszárba bekötve, s úgy szárnázott anyáról leányra. Kölcsön sem igen adták azt; mert azért a nyomoruságos hat perczentért nem volt érdemes felvenni azt a mindennapi aggodalmat, hogy hátha az adós nem fizet meg s pörölni kell érte.

Menynyi lehetett az a pénzecske? azt soha senki sem tudta meg, mert az válogatott fuffanggal volt elrejtve olyan helyekre, ahol senkinek sem jutott eszébe pénzt keresni s ha tulajdonosnője gyanút fogott, hogy valaki kitalálta pénze rejtkehelyét, rögtön vándorolt az máshová; a mit arról lehetett megtudni, hogy olyankor a nagy tisztelétű asszony, mindenkit kizárt a szobából, még az egyetlen leányát is.

Mert egy leánya is volt Tobiássy úr második feleségének, a kiről azt mondták, hogy épen olyan szép és

jámbor, mint anyja volt fiatal korában. Isten őrizz, hogy olyan perlekedő legyen vénségére, mint az anyja. Veronka volt biz annak a neve.

E két tárgy fölött volt a legtöbb eszmecsere a férj és a feleség között, közönséges nyelven ezt veszekedésnek neveznék: de diplomatai stylumban csak eszmecsere.

Tulajdonképen egy volt a nézet a férj és a feleség között az iránt, hogy az egyik tárgy kiadni, a másik pedig otthon tartani való. Csakhogy a tárgyak megválasztásában volt meg a kiegyenlíthetlen eltérés közöttük.

Nagytiszteletű asszony ugyanis azt tartotta, hogy a pénz örökké otthon tartandó, mert ott van legjobb helyen, ellenben a leány minélelébb férjhez adandó mihelyt kéri. Nagy tisztelétű úr ellenben azon a nézetben volt, hogy a pénzt jobb volna kamatra kiadni, vagy szőlőt venni rajta, vagy (ki tudja menynyi lehet?) talán tanyát is s oda milyen jó volna délutánonkint kitalyigázni. Ellenben a leány, a mig csak lehet otthon tartandó; mert igen jó leány és mert egy cseléd helyét pótolja.

Ezen aztán sokat vitakoztak. Mártha asszonynak nem kellett azok a szőlők, a miket a professor úr

ajánlott neki, a professor úrnak meg nem kellett azok a kérők, a kiket Mártha asszony ajánlott.

Pedig voltak közöttük igen szép és jeles fiúk.

Csakhogy mit ér az a »fiú?« fiú! Mikor lesz abból még ember? Házasulható ember.

Professor leányának minden diák kurizál, aztán mikor vége a semestrisnek, úgy elmegy, hogy soha hírt sem hallják többet.

Egészen más, ha egy olyan ritka talentum akad, a kinek az emlékező tehetsége annyira ki van mivelve, hogy mikor már végzett kenyér kereső ember lett belőle, még akkor is eszébe jut, hogy itt meg itt hagyott ő valakinek az ujján egy sajátmaga készítette lőszőr gyűrűt: utána kellene nézni hogy meg van a még?

Hanem hát ennek is meg van a maga módja.

Vannak szerény, jámbor életű fiatal emberek kikből az anyai gondos szem már messziről kinézi azt a hajlékony fát, a melyikből jó férjet lehet faragni. Jó tanulónak kell lenni és istenes magaviseletűnek, a ki nem iszik, nem kártyázik és nem kacsingat a lányokra.

Az ilyet aztán ottmarasztják egyszerre egyszer egy kis oszónára. Egy kis lépes méz, mondulás aszalt szilva nem vész kárba. Megengedik neki, hogy a kisasszonynak a verses könyvébe költeményeket írjon, s szárított virágokkal kedveskedjék neki. A névnapra meg is hívják s szabaddal neki az ártatlan zálogosdi játékban azt kívánni, hogy a házi kisasszony huzza ki a kútból, vagy hogy az menjen el vele koldulni; s a zsebkendőt annak az ölébe dobhassa, a »haragszom rád« kedélyes mulatsága alkalmával.

Később aztán, mikor a sarjú fa érni kezd, s beválíik termést ígérő csemetének, a mibe érdemes a kertésznek beleoltani; ha a kiszemelt ifjúból eminens theologus, esküdt, contrascriba, vagy éppen senior lesz; akkor komolyan is lehet vele beszélni.

Most már előtte az egyenes pálya. Itt az ideje, hogy kimenjen külföldi akadémiákra: legalább is Göttingába: kitanulni a philosophiát, physicát, theologiát: már a szerint, a melyikre legtöbb kilátás van, hogy üres lesz a kathedrája. Ahoz azonban pénz kell. Még pedig ezüst arany pénz; mert a német mást nem vesz el. Az ilyen pénz aztán a vetőmag. Kikel az, ha háladatos földbe vetterik. S fel kell jegyeznünk a közmorál érdekében, hogy még eddig nem volt rá eset, hogy az ily módon kiadott pénz meg ne hozta volna gazdag kamatját; sőt a kamat hozta meg a tőkét. A lefoglalózott ifju, mikor viszsztatért s csakugyan kathedrához jutott, mindig megemlékezett az anyáról, kihez a hála, s a le-

ányról, kihez a szeretet csatolta s jól járt, ha csak egyiket kellett neki elvenni, nem mind a kettőt. —

No hát ilyen szent célra volt Mártha asszony pénze eldugdosva.

(Folyt köv.)

Tallérossy Zebulon levele

Mindenváru Ádámhoz:

Tekintedezs barátom uram!

Bizom nagy szerencsétlenség, mikor valaki ra van szorulva azal keresnyi kenyerit, a mihez nem érti. (Kirem ne tesik engemet filre-irtenyi: nem Senyei excellenciaiazs Pal barátomat gondolom, aki most oppositiónak vezírsigibül él, holotan maga legjobban tuggy, hogy neki kormányon van ílethivatasa.) Ujságirokra czílzom.

Ezeknek az a kötelesige, ami zöld bikának. Megjövendőlnyi időjarast. Csinyalnyi politikai kalendariumot. Kiolvasnyi elosztogatot rendjelcsilagokbul: bíke lesz-e, vagy haboru lesz? ha haboru lesz: kivel lesz? s ha valakivel lesz: ki fogja gyüzni, is hogy ki fogja megfizetnyi zarat, is hogy menyit?

No hat a ki ezt se nem tud, menyen hegyezni zabot, de ne fogja kezibe calamust hogy majd ő azal ujságot írja. Köszönöm szépen conjuncturakat is jecturakat: mi haszna van nekem belüle, ha azt se nem tudom: elagyam e zabot már most, vagy tartogasam meg egy kicsit.

Bezeg vonam ín esag professiúnatus ujsagi, majd megmondanam in zigazat előre.

Most izs hat it van herczegovinai felkelis. Hat meg tuta valamelyik mondanyi, mi lesz belüle? Dehogy tuta! Mind szamarakok. Pedig hat milyen evidens dolog. A lesz belüle, ami minden felkelisbül: lefekvis tunyilik. Nem izs lehet maskíp.

Aztan hogy minek ment az a Milan Bicsbe? Mit jelenti ez: bikit-e vagy háborut? Kisütötek aztan, hogy szerb fejedelmet alatvaloi kergetek oda, engedelmet kirnyi herczegovinai fölkelisben riszvitelre. Ezir a licenciair kapna Ausztria-Magyarország akora darab határkövet díler, minő neki éjszakon van, a Karpat. Meg egy csomo keresztyin basibozukot enyhany

Doda generalis vezirlete alatt. Persze, szíp ajándikon Andrassy gróf nigykizlab fogja kapnyi. — De csag hamar gyüt dementi. Dehogy izz akar Milan haborut hisz az bikesig szerető, jambor galamb ember, valosagos szelindek baranka. Azir gyüt, hogy megtanulya nyakravalot megkötnyi, punktum. (Mar azt osztan nem tuta megmondanyi dementi, hogy maganak-e vagy masnak?)

In mingyar megmontam ez utazasbul, hogy legkomolyabb haboru van küszöbön, amelyik talan míg tovab izz elhuzodhatya magat, mint harmincz ivezs haboru. S mi let a következizs? Az, hogy öreg Tallérossy Zebulonnak, mint mindig, most izz volt igaza. Ime mar el is külte ultimatumot, amint az következő hitelezs tavirkaszatbol kiderül:

»Milan szerb fejedelem herczegovinai lazadas szitasa víget Bácsbe megjelenvín, gondolta magaba, hogy ha mar eczer it van, hat egytural meg izz hazasodik. Is eljegyezte maganak Kecsko kisasszonyt. Eljegyzis Andrassynak beleegyezisivel törtint, aki kivanta nekik szamos gödölyéket.

Nos hat mit megmontam? Ugy-e hogy ez mar most komoly lípís? Ki fogja míg kitelkednyi hadilábra allitas bekövetkezise felül.

Szeginy tapasztalatlan fiatal ember! Van neki tizenhat tanacsos akiket minden fil esztendőbe kicserilí. S mig se tutak ötet felvilagositanyi, hogy ha bikesiget akarja, mindenek elöt hagyon bikesiget — hazasagnak,

Most mar in izz azt mondok, hogy Európa puszkaporos kamaraja akarmikor langra lobanhatya, ha nem vigyaz a zaszony.

alazatos szolgaja

T. Z.

Ama bizonyos esizmadia és felesége kérdesei és feleletei.

— — Doda Traján genérális megint tartott egy lázitó beszédet, melyben irtó harcra hívja fel a grancsárokat a barbár magyarok ellen. (Ejnye, hát nem tudják megtanítani ezt a Dodát keztyüben dodálni?)

— — (Csoda történt, hallja kend. A franczia országgyűlés még is csak szétoszlik.) Lehetetlen az, hiszen ez volt az igazi »végtelen« parlament.

— — Házasság közvetítő intézetet« engedélye-

a miniszterium. (Hát a meg mire való?) Házasságot közvetíteni. (Ejnye, aztán ilyen erkölcstolenséget megenged a kórmány?) Nem erkölcstelenség az, te asszony. (Már pedig akármít beszél kend, én csak azt mondom, a mit a biblia, hogy mindenki a maga házasságát maga közvetítse.) Látszik, hogy azt se tudod, mit tesz az a közvetítés. (De ha nem tudom is, ugyan az.)

— — Nikita montenegrói fejedelem bevallotta hogy az alatt valói ezrivel mennek a lázadó herczegovinaiak segítségére, de az ő beleegyezése nélkül. (No hisz akkor se baj!) Te is ugy beszélsz, mint az európai diplomácia. Pedig jobb szeretné a török, ha a fejedelem puskája nélkül mennének, mint beleegyezése nélkül.

Irodalom és művészet.

⊙ Lefordították az Arany János »Buda halálát« németre. Czime: Sturz vom Ofen des Hans Dukat.

× Kérdés. Mielőtt a népszínházat kinyitnák: nem jobb volna előbb a nemzeti színházat becsukni? — A válasz Molnár Györgyhöz intézendő.

△ Göthe azt kérdezte egyszer a nála látogatóban levő Toldi Ferencztől, hogy ugy-e a magyarok tatár faj? Ez a vastag sértés mind ez ideig megtorlatlan maradt. Most aztán Szász Károly lefordította Göthét erre a tatár fajú nyelvre.

Vadász-engedély.

Nem a legujabb dolog, s nem is eredeti magyar nóta, de minthogy most minden embernek vadászati engedélyen jár a feje és a pénze; hát csak elmondjuk.

Németország valamely vadas területén történt, a hol tudvalevőleg, már régóta meg van honosítva a megbélyegezett vadászok systemája.

Egy társaság volt vadászni, s köztük egy ismert kapzsi ember, a ki lehetőleg szeretett ugyan jól enni, inni, s jól mulatni, de fizetni, vagy saját jólétét mással megosztani nem. Nevezzük X urnak.

Vadászni is szeretett nagyon, de természetesen vadászati engedélyt soha sem vett.

Az első hajtás után megpihent a társaság s reggelihez kezdtek csak ugy vadászosan; ki mit hozott magával, azt megosztotta pajtásával, csak X. ur volt itt is kivétel. Félre ült s a többiek nagy boszankodására egymásután húzta ki a tartaléktáskából a malagát, sherryt, kitünő hideg sültet, süteményt sat. s hozzá készült nagy mohón, legkétségtelenebb jeleivel annak,

hogy ő nem kér senkitől semmit, de nem is ad senkinek semmit.

Alig hogy azonban kellőleg felingerelte volna étvágyát X. ur nagy ijedtségére észreveszi a társaság, hogy jön a csendőr. Mindenki nyugodtan zsebébe vagy táskájába nyult, s előkészíté a vadászati engedélyt, csak X ur sápadt el a nagy birságra gondolva s elképedve, de a többieknek nem csekély titkos kárörö mére kezdi hebegni, hogy otthon felejtette az engedélyt.

Különböző érzelmekkel várta a társaság a csendőrt, ki már egészen közel jött. X. ur mindig nagyobb zavarba jött s mindenféle mentségen törte a fejét.

Midőn a csendőr már alig néhány lépésnyire közeledett; Z., egy jókedvű fiatal ember oda sűg X-nek:

— Ne busuljon; álljon a hátam megé; azt mondom majd, hogy fegyverhordozóm!

X. ur hálásan felsohajtott; a társaság többi tagjai pedig méltatlankodó szemekkel mérték végig Z-t, nem tudván elképzelni, hogy miért akarja kimélni azt az embert.

A csendőr megérkezik; udvariasan köszön, mindenkinek megtekinti vadászjegyét, s végül kérdő tekintettel X ur felé fordul.

— Fegyverhordozóm, mondja Z, s a csendőr udvariasan köszönve megfordul, s távozni indul.

X ur nagyot sohajt, midőn, a csendőrt távozni látja, de Z. visszatartja emezt, s befejezésül meginvitálja egy pohár borra.

A csendőr szívesen marad, s jókedvűen elfalatoznak s elquaterkáznak mindent, a mi hamarjában kéznél volt. — Ekkor azt mondja Z.

— Most jön az én elemozsiám. — János! — szól oda X urhoz — hozd ki csak a táskából a malagát! —

X ur fűlig eliprult mérgében, de most már nem tehetett egyebet, mint hogy előozta; nagyon hamar megitták. Következett a folytatás; — hozd el azt a sültet; azt a sherryt, azt a süteményt, — s végül hozd ide az egész kosarat. — Kiűritettek fenékig mindent, X ur szeme láttára, a ki maga volt kénytelen felszolgálni vele a nélkül, hogy drága dolgait csak meg is kóstolhatta volna.

Mikor azután készen voltak, előkerestek valahonnan egy fél pohárral a legrosszabb karczos borból; fedezték, hogy egy két csonton még maradt valami rágni való, s ezt nagytelküen oda adták a szegény Jánosnak, a ki titokban megesküdött, hogy soha többet nem megy vadászni engedély nélkül; — vagy legalább ezzel a társasággal nem.

Képek a fővárosi tanító háboruból.

I.

A tanítók deputatiója megjelenik Havas Ignác-nál s előadja panaszát, hogy fizetésöket csorbitani akarják. Békey javaslatára oda irányul.

Havas: »Ismerem a magok baját s el is hiszem, hogy igazuk, van. De lássák, ez helyesen történik így. 1868-ban én eszközöltem ki Önök számára jelenlegi fizetésöket, de azóta önök megromlottak, mert csak korteskedni tudnak.«

Egy a deputatio tagjai közül: »Nagyságos ur mi csak szavazunk, de nem korteskedünk. Csak kettőt tudunk, ki korteskedett, egyik volt W. Steiger mellett, másik Gy. B. Falk mellett s mi azt is kárhözattak.

Havas: no csak menjenek! ne beszéljenek ilyen bolondokat. Az egészen más!

II.

Gunsztli, a szegény ördög bejő s kezet csokolva Békeynek panaszolni kezdi, hogy itt s itt a tanítók rószul beszélnek felőle.

Békey elmondja, hogy ez nem baj. Csak az ujságokat kellene megczáfolni.

Gunsztli szalad a »Pester Lloyd-hoz, hogy a tanítók cikkét ne vegyék be, de ott elutasítják. Megy a »Kelet Népé-hez, megírja, hogy a correpetitiók 30,000 frtjába kerülnek a városnak.

Békey fejét vakarja.

III.

A tanítókat Tavasz Andris hidegen s elutasítólag fogadta. Végül azonban megígéri, hogy ellenök szavaz, de nem szónokol: »Nem hall engem többet nyilvánosan dictiózni a világ!«

Hihetetlen nagy áldozat, s legnevezetesebb benne, hogy ezen önmegtágadást keresztül is vitte s a közgyűlés előtermében pipázva tölté el a tanácskozási időt.

Tavasz tavasza befagyott.

IV.

— Már most csak azt mondaná meg valaki, hogy azt az embert, aki ekkora háborut tudott támasztani a cultura mezején, — miért hívják éppen — Békeynek?

Jó, hogy házi úr nem vagyok!

— Ivadvers —

FÉNYES paloták ajtaján
A tábla tucatszámra lóg.
»Több rendbeli olcsó lakás
Azonnal bérbe kiadók«
A házi úr dörmögve ásít:
»Ha holnap sem jönnek lakók,
Felkőthetem magam kapumra!«
— Jó, hogy házi úr nem vagyok.

Fizetni kell, itt a negyed!
Cassálni megy a házi úr.
Van végrehajtás, és a pénz
Mind az ügyvéd markába hull!
A házi úr dörmögve ásít:
»Egy ily negyed, jót várhatok,
Magam házát kell árvereznem.«
— Jó, hogy házi úr nem vagyok!

Ha van jövedelem, ha nincs,
Jó házi úr adót fizess!
Meg sem melegszik, már tovább
Megy erszényéből sok tizes.
A házi úr dörmögve ásít:
»Na, hogyha csak az angyalok
Le nem jönnek, nem lesz lakóm!«
Jó, hogy házi úr nem vagyok!

Villám cikáz, jön a vihar,
Ömlik a felhő zápora!
Van már lakó! Vizzel tele
A pince, udvar és szoba.
A házi úr dörmögve ásít:
»Na, nincsen már panaszra ok,
Minden lakást kivett az ur isten!«
Jó, hogy házi úr nem vagyok!

Pitypalaty.

Tollamhoz.

Rongyos bugyogóban, kopott czilinderben
Te vagy édes tollam egyetlen szerelmem.
Bágyadt szemem tükrén hogy ha könyesepp fénylik
Hangos kacajunk közt fut arczomon végig.

Ha meglátogatja szegényes szobámat
Vigan félre espava kalapját a bánat.
Ideben a jókedv tarka pillangója.
Te vagy az én szívem megvigasztalója!

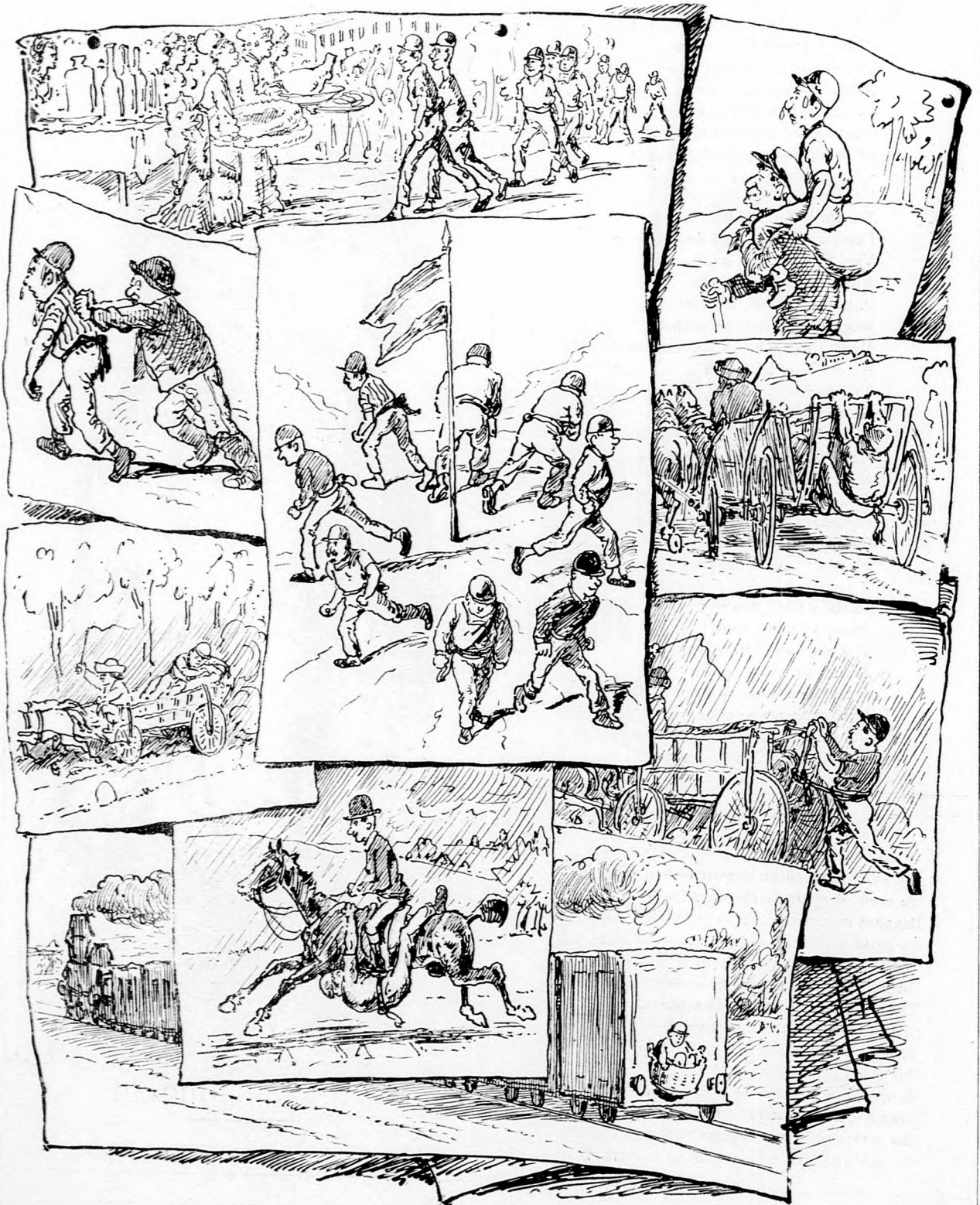
Ha majd reményeim kalászaik érnek,
S melléklete kerül a száraz kenyérnek:
Akkor élsz majd vélem vigan, mulatozva . . .
Ha csak a jóllétben meg nem esz a rozsa!

Hajnal István

E pur si muove!

Athletikai mutatványok szárazon és tengelyen.

A lóvá tett adóvégrehajtók.

I. Történt pedig Gócsón, a minapi bócsón,
Gergő gazda valajadóval adóson,
Két szál végrehajtó hivatalos pecséttel
Két lovát fékestől jágashoz pecsétel.

III. »Ni!« mond egy kan medve, a hogy látja eztet,
»Kutya legyek, hogyha mindjárt meg nem eszlek.«
S levágja a Szürkét, kapja Rárót nyakba
Friss lóhúst a maczkó hamar bényakalja.

II. S mint a ki jól végzett, végrehajtó két szál,
Gazdától követve hivatalba sétál.
De hamis a két ló öszesúgnak vagy mi,
S mennek ők is szökvést, zöld fűvet harapni.

IV. Jön a végrehajtó, dobbal mint a század,
Tyűn hisz nincs ezeken emberi ábrázat
»Nincs ám«, mond a medve s mutatja az ornyát,
»Árverezétek el adóba a csontját.«

KORTES GAZSI.

ALAVÉR-CSIGAVÉR!

Csak igaz a, hogy addig élet ez az élet, míg az embernek ándungja van essen bele ja henczi dög

Jó hogy nincsenek mindenütt ojan nyovolyás fulajtárok, mint Dubajon is la, hanem ha jaz ember elveti az lábait a Hegyajjára, akár Domán is megakad még egyikét oan czimbora akit csak csikúbürbe kéne varnyi, hogy egy egissiges kulacs vájjék belüle, — strófolnám ki a gigacsapját.

Váttig hittak má azok a kötnyi való czimborák Vaczkorra, de meg szereti is magát az ember mutogatnyi ekkissé mikor valami nagy kutya lett belüle, hát én se maradhattam a bürömbé hogy küvet lettem, hanem elmentem ekkicsit fityogtatni a mandákumot, oszt meg sorbanyalni a régi jó czimborákat.

Ipenség az borház elütt kostolgtattuk a tavaji termist Kalló Gyurkával, meg egyikét filiszter korhejjel, a hogy Petymeg Czinczi bekajátott a garádon.

Szerbusz tesvir, mondok, de rigen nem láttam az czifferblattodat, csak betirhetné egy koczcintásra.

Nemlehet, mondi ü, mer sietős az utja nagyon, ekkis mulatság vóna kerekedőbe jaz budai özönviz áttal károsuttak javára, oszt a mehhivókat akari mémma elliferálni.

Ne oda, ja, Czenczi, — mondok, a hogy memarkótam a bubját, mer magam se vagyok ellensige ekkis jó mulatságnak, főkip ha jaz nimetnek kell vele alamizs-

nákolni, akkor akár egisz esztendőbe tánczolnik örömmébe, — de má csak csufra se missz el innen ekkis mismás nélkül, oszt vakapád! — maj jobban megy a mondóka is he.

Behuztuk biz oszt filenologva, Mikor osztán tele szitta magát mint a pók, kereszbe járt a lába akar a motóla. Anná jobb hivogatónak, mer csak azir is elgyünnek mennézni, hogy silibizál most a sarkantyuja, mer fenyemód kitugygya rakni ja kötnyi való.

Mikor oszt becsületesen benyakalt, mettanitottuk a jámbort egy rikmusra. Kalló Gyurkával meg bekisirtük egypár ismerőshö, ahun rákeszte, hogy »nincs szelidebb az alázatosságnál« — akkor én odaböktem a térgyemmel az inahajlásába oszt püff! — csakugy nyekkent szeginy, hogy hárman is alig tuttuk felkaparnyi a pádimentomrul.

Este osztán csak ugy ömlött be jaz vendig Petymegékhe. A sánta kilörgus is elgyütt egisz hivatalosan, mer a kristijj is kikukucsátt a csurapé zsebbül, oszt ugy a nyakamba borútt, alig tuttam lesepernyi magamrul. Petymegné ifjasszony is kített magájír, mer nem vót végi a vocsorának, mint a szentiványi ineknek oszt még azután meg oan tál rántotta gyütt az asztalra, ra, hogy meghömpörgözhetett vóna benne egy bijal bornyo kinyelmessen.

Nem a Simi cigány huzta ugyan, de azir elig keservetesen nyekergett az a száraz fa, akar ha Tajis zfükapitány siralmát hallottam vóna jaz budaji svábok veszedelmirtül könyvedzeni, mink meg jártuk a kállaji kettöst a nimetér, a ki lelki van. Czenczi vót a vezirkos, ugy billegett a lába, mintha parázson tánczóna mesztélláb, én meg a sarkantyummal ugy kivertem hozzá jaz taktust, hogy maj leszakatt a szive jaz patyolat nipnek, ki-kiszalattak az eszterhaj alá könyvezni, egisz behallaczczott a csurgása.

Hajnal fele osztán takarodott a vászoncelidség a dunna alá, csak ennehány magamfajta jövürü gyerek marrátt a gáton.

A verbunkra kerütt a sor. Karikába jártuk, akar a forgószil. Elül Czenszi ciffrázta, utánna meg Kalló Gyurka dombolt akar a földindulás, csak ugy rengett bele jaz pádimentom, én meg az sarkantyummal tapsoltam el a rákóczimarsot az lebegőbe.

Vigan fijuk, az ánczikopogóját! kajátok a délczeg néphe, osztán oda kanyarottam a Gyurka hátamögé.

Elirtette a kötnyi való, mer ugy nyakon kapta a kilörgust mint az oláj a medvét, oszt járta vele kegyetlenül, én meg lekrisztijoztam hogy csak ugy futott a verejték a

czizmaszárába. Kapkodott is a jámbor a háttujjához, de Gyurka nem engedte ki a tiz körme közül.

Odakajátok osztán a füstösökhöz, hogy : az ágy alatt tegnap este, salajrididánom !

Csuhaj ! eczzerre oan veszett kedvi gyűtt a czimbokáknak, maj kirugták a ház ódalát ; meg belemarkótam a rántottába oszt megsimogattam vele a kilógus hátát. Csak rajta Gyuzsi bátya, mondok, mer virad má. Azután meg a koppantóbul szettem ki a mocskot osztán ojan két bauszt simítottam vele jaz homlokára, hogy a táliján császárnak sincs különb.

No, vót oszt röhögis, maj a farra másztak a nevetistül.

A brugós is csak ugy bóbiskálva rántott má egyet egyet, annak meg ekkis ébresztő kellett. Oda tartok egy masinát a bajúsza hegyihe, oszt püff, oda vót a büszkesige, mer csak az egyik ódalon maratt meg az a rengeteg pacsomagbajusz.

De fel is ébrett ám eszi nélkül, oszt ugy pofon tanáta felejtenyi ijettibe a klarinétost, hogy a maj lenyelte a nyelvit.

Mán jó is lenne végitszakitanyi a mulatságnak, — gondótam magamba mer ezek a fenyé fattyuk nem bánának, ha szengyörgynapig mennem viranna.

Kimentem hát az eszterhaj alá, elővettem a szerzámot, oszt a nyitott ablakon bekristéjoztam. Letettem vele az egisz atyafiságot, csak ugy kapkottak az ábrázattyukho, hogy hunnan csepeg a tarkójukba a zápor-esső.

Hanem osztán hogy iszrevettek az ablakná, eczzerre oan ríjadás lett, aligségtuttam magam átvetni a palánkon, hogy messzabaduljak a körmük közül.

A vót oszt a fenyé kis mulasság, — tánczótunk a nimetír, essen bele ja kacsanátha,

Bekoronázta.

Fél Zalamegye ugy ösmerte az öreg Derekast, mint a ki nem veti meg a jó bort és szereti borozás közben a dictiót.

Egy izben többet talált az öreg bevenni a jóbul, mint a mennyi dukált volna s fel is áll szónokolni, nem mint rendesen szokta a szék, hanem az asztal tetejére, hol ilyen formán recscenté meg hangját az ihletség legfelső fokán.

— Adja isten, hogy e haza, melyet párduczós őseink diadalma szerzett, mondóm adja isten, hogy e haza nemsokára jobb létre...

Itt elakadt az öreg, de nem jött zavarba, egyet köszörült a torkán, kettőt billent előre s befejezte szónoklatát ekképen: — jobb létre szenderüljön.

Azt akarta az öreg kifejezni, hogy jobb életre derüljön.

Eltévesztette az ajtót.

Kiküldi majsztram éjszaka a Miskát, hogy nézze meg: milyen idő van odakint?

Miska inas kívánszorog nagy álmos fővel a »vaczok«-ból, kinyitja a ház ajtaját, belép a pitvarba.

Majsztramnak volt ott egy nagy régi divatu pohárszéke, s Miska a pitvar ajtaja helyett, ennek ajtajánytva ki, előre nyomja a fejét s ezen jelentéssel megyen vissza:

— Hát biz majsztram olyan sajt szagu.

Az első szerep.

Nem volt olyan diák hires Debreczenben, a melyik Bende Laczit ne ösmerte volna. Nem valami nagy pont volt ugyan, (5 lábíg vitte fel isten a dolgát) hanem rettenetes tökfilkó, a miért aztán a csintalan diákságnak — jámbor is levén felettébb az árva — ő volt a bünbakja.

No de mi sok, csak sok — azt mondta még az árvamegyei tót is, s ezzel együtt Laczi is, s egy szép napon bucsut véve a collegium falától, beállott színésznek. A színháznál valami félévig használták színlap kihordónak s csak ekkor hosszas kérés és rimánkodás után adtak neki holmi inas szerepet, mely csak ennyiből állt:

— Jelentem alásan, a fogat előállott.

Ki volt boldogabb Laczinál! éjjel, nappal tanulta e sort és álmodozott az aratandó babérról.

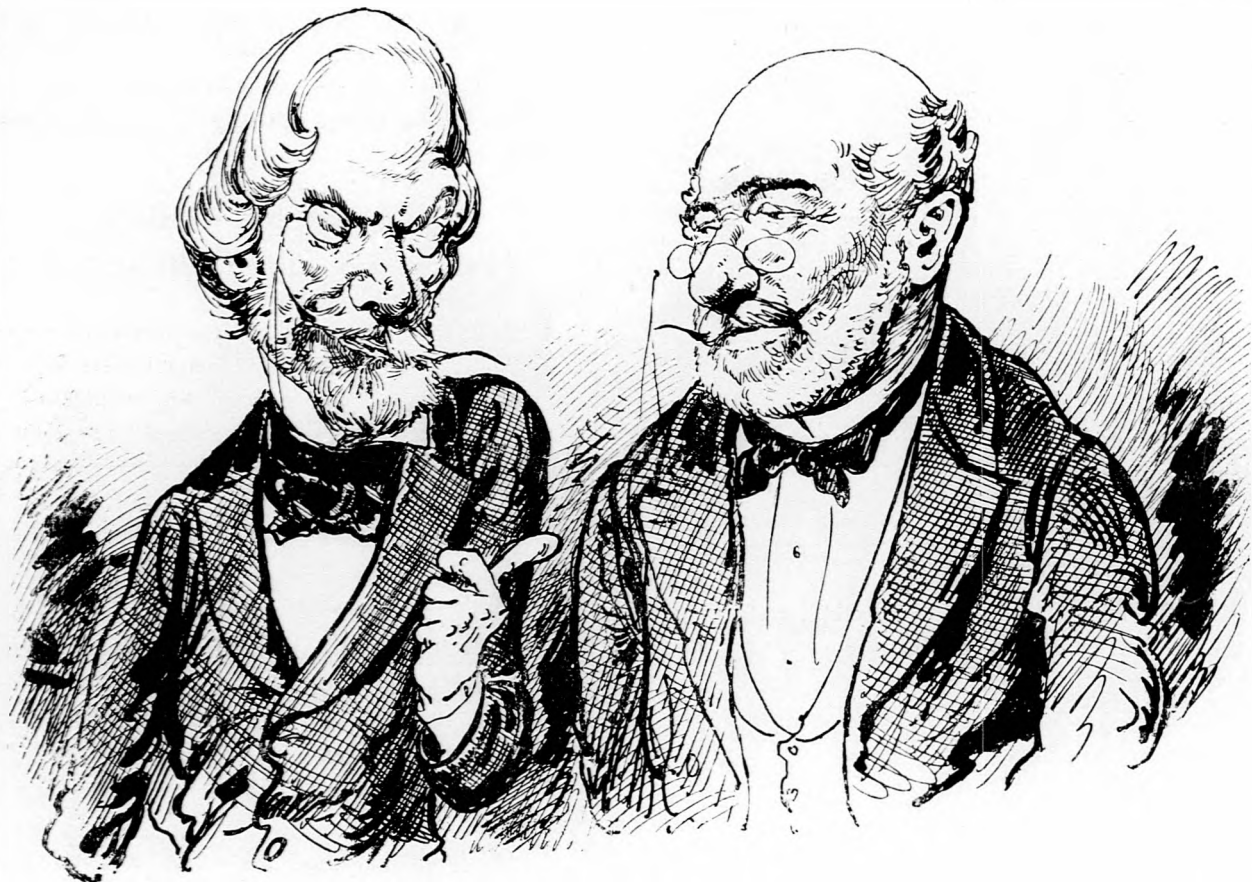
Végre elérkezett az est, a melyen fel kellett lépnie.

A diákság jó eleve értesülve Laczi felléptéről, tömegesen tödult a színházba s midőn Laczi a deszka világra lépett, egetrázó éljenbe tört ki s oly hatalmas koszorut röpitett lábaihoz, hogy holmi görcsös ló könnyen felhizott volna rajta.

E nem várt fogadtatás annyira megzavarta Laczit, hogy egy sornyi mondókáját hirtelenében imigy formulázta:

— Jelentem alásan beállított a ló.

Erre aztán lett egy oly hatalmas »látjuk«, hogy Lacziról még az inasi kabát is majd lefordult.

S-y. Te Béla, nem adnád be már azt a lemondást?

W-m. Te Pali, nem adnád még be azt a — kulcsot?

Kinek van jobb hangja.

Bicske és Szele nem messze eső két helység egy vármegyében. (Nb. Bicske van Magyarországon 15, Szele pedig 12; de nem mondjuk, melyik megyéről van szó. Az oda valók úgy is tudják, hogy történt a dolog; a többieknek pedig úgy is mindegy hogy hol történt.)

Elég az hozzá mind a két helység plébánosa híres volt, (már t. i. a maga vidékén) a hatalmas, dörgő hangjáról.

Egy bicskei társaságban egy távolabbról jött vendég is részt vevén, nagyon meglepte a plébános ur hársány hangja, s midőn az elment a szomszéd szobába a tarokk-companiához, bámulattal jegyzé meg a háziaknak:

— Ejnye de menydörgős hangja van ennek a plébánosnak.

— Az ám, — felelé a 17 éves házi kisasszony, de hát ha még a szele it hallaná!

Egy hosszú hölgynek.

(Egy csizmadialegény vallomása).

Szeretem én magát kisasszony

Jobban, mint ló az abrakot!

Ámbátor önhöz mérve, kedves,

Oly törpe, oly kicsiny vagyok.

Biz isten, hogyha jól megnézem:

— Szerelmes ajkam nem hazúd. —

Kegyed a Jákob lajtorjája,

Melyen az égbe visz az ut!

Hajnal István.

AZ „ÜSTÖKÖS“ EREDETI OKMÁNYTÁRA.

Levélczim.

irtam liter jánosnak

1875-ben Kézán

u. p. pest

Nincs benne más csak 1 forint laktagyába.

Kivonat

at...i tanács nagy gyűlésének jegyző-könyvéből:

Tapasztalva azt, hogy a tavaszkor osztatni szokott földekben a szélső dülők örökösen el vannak vagy egyesek jószágai, vagy a falu csordái által pocskéolva, a nemes tanács, hogy az ezért felmerülő méltányos panaszoknak elejét vegye, elhatározta, hogy ezután a szélső dülők osztását soha még nem engedí.

K. M.
jegyző.

Sir-iratok.

Itt nyugszik jó Faragó
S mellette a faragó
Fejszéje.

E sirban alussza örök álmát
Kis Lukács, s. k.

Itt nyugszik a
Feleségem
Vélem...
Óh jaj nékem!

Végrendelet szerint
Itt nyugszanak hárman
Koldi komám és mellette
Bor két butellában.
Óh bár volnánk négyen.
Ők s én a ki véstem.

TANÁCS.

KOSZORUS költőnk, nagy poéta,
Ki gyűjtöd a babért babérra,
Oh szöke Benedek!
Kinek nem ártott öt-hat pint sör,
Per amorem dei, a szinkür
Adott jól be neked!

De csak úgy jár minden a földön,
Akartad, hired nagyra nőjjön
Oh szöke Benedek!
Glanczolt neved nem veszett még el,
Kivik-zolád »Hulló levél«-lel,
S most ujra be kened!

Hej, én sajnállak Dalabárom,
Te voltál a költői párom
Oh, szöke Benedek!
Tiz évi versed hullott kárba,
Nem is homályba, de a sirba
Keverted be neved.

Egyet mondok, több lesz belőle!
Ha már bejöttél a malheurbe
Oh, szöke Benedek!
Babéridat add, jó barátom
A konyhába, hogy csuspájon
Tálalják be neked.

Zengőbongó.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

— M. F. Kisujszállás. A használhatókat köztük. Köszönet. — A. Gy. »Nem merek már... Bárcsak verset ne merne már irni. — Sz. Zs. »A filiszterekhez.« Nem érdemi meg a közlést. — I. I. »Románca.« Dehogy kenyér! Még kenyérhaj se. — S. Sz. Péter. V. B. Ennél se olvastunk egyhamar nagyobb izetlenséget. — A. K. Sopron. Ön jól szokott irni. De az istenért hogyan képzelheti, hogy ily hosszú közölhetnének? A kéziratok visszaküldésére egy szerkesztőség sem vállalkozik, mert arra külön hivatalt kellene tartanunk. Most az egyszer visszaküldjük a kéziratot, de jövőre csak olyat kérünk, amiről ön is sejtethi, hogy közölhető lesz. — »Egy nem-correpetitor.« Nincs benne élcz. — Nagy Pipás. Nem találjuk a vágott dohányát. — Butyin. »Egy bukottjelölt dala.« A dal is bukott. — O. S. Jászberény. A tréfiér nem szokás megharagudni, még ha csakugyan félreismerhetlen célzás volna is benne, ami pedig az incriminált három versben éppen nincs. — Debreczen. »Apróságok az iskolából.« Megérdemlik a secundát. — Tripusz. »Eredeti recept.« Aki beveszi, megbetegszik tőle.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státió utca 80-ik szám alatt.

Pest. 1875.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Atheneum-épület)

Hirdetések felvételnek:
egyétől

LÁNG LIPOT ÉS TÁRS.

I. nemzetközi hirdetések felvételi irodájukban, Budapesten

Fürdő-utca 1-ső szám.

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi

POLLAK.

Angol patent kerti-feeskendők

a bécsi világtárlaton kitűnőnek bizonyult neve, melyek első alakjában, vagy egyes erősebbeknél megelégedésre tartva a vizet, üvegházakban, kertekben, sőt tűzveszély almalvával előnyvel használhatók.

Kisebbség frt 10,80, nagyobbak frt 14.—, nagyok és egészes nagyok frt 17.— és 22.— darabja.

Angol valbá függesz-telhető szivar-fűrészek
a szivarkezelést elhelyezése után közben és kirándulásoknál, sárga erős sima ténbőrből 25, 50 és 75 darabnak, frt 3,30. 4,50. 6,30.

Párisi üveg légyfogó-boríték. Párisi minta szerint készült igen leleményes új önműködő készületek a legyek mennyiségét, nem undorító, biztos fogásához. Darabja utasítással 50 kr., csomagolás 25 kr.

Francia színházi láteső mint táveső, színházban, mint kirándulásoknál, és utazásokban egy iránt előnyvel használható, mivel változható három üvegencselével van ellátva, kézzel fekvő, tavolabb, és legnagyobb távolra. Darabja vállszíjjal ellátott tokban 26 forint.

Izen jutányos három kivonatu egyes táveső darabja 6 frt 50 krajczár.

Perry és társa londoni dugaszhuzója a legtekélyesebb számszám, bármely dugaszt, ha még oly erősen van is beszorítva, könnyűséggel az üvegből kivenni. Darabja utasítással frt 1,90.

Baroscop, új találmány, az időjárásról előre biztosan jósol, egyszerű mind kézművesek és ellátott legmére (barometer). Darabja frt 1,85.

KERTÉSZ és EISERT

Budapest, Dorotya-utca 2. sz.

Írásbeli megbízások gyors kivétel. Kimerítő árjegyzékek bérmentek.

A vadászati kedvelőit

Aggremmentetők jó minőségű és jutányos vadász-fegyvereink

dus választékára.

Egyesűvű perussis fegyverek frt. 6,50. 6,85. 7. 12. Kétsűvű frt. 12. 18. 21. 22. 24. 35.
Lefauchoux-fegy. Rubancsovet frt. 29,50. 31.— 32.—
finomabb dímázasokéval frt. 35. 40. 45. 50.—75 frtg.
Lancaster-fegyverek Rubancsovet frt. 40. 42. 45. 50.—
finomabb dímázasokéval frt. 50. 60. 70.—75 frtg.
Papír töltényhüvelyek (Patronok)
Lancaster-fegyverek minden caliberjű-
hez 15 forintra beadva, minőségük szerint 34 forintra.

A vadászati minden egyéb kellékei.
Töltő-készületek, foltások, vadászászkák, Lefauchoux és Lancaster cartouchek és dyek, lőpor-fülkék és táskák, vadászkerítők és jelzők, csató-rák, bortszékek, kutyavezetők, nyakkravatok és ostorok, fegyvertokok és zsákok, vadászlógató sípok, **kitűnő revolverek.** Mignon- (s ma revolverek) 6,50. 9 frtg. Lefauchoux-félek simák 7. 9. 12 mm frt. 8. 10. 12. Párisi revolverek frt. 4. 16. finomabb kivitelűek frt. 18. 24. 30. Kétsűvű revolverek (Lancaster) hatlövetű simák frt. 15. 18. 22. finomabbak frt. 18. 24. 30 frtg. Szabályszerű hndi revolverek 25—27 frtg.
Mindenen tárgyaktól részletes rajzokkal ellátott árjegyzékek szívesen szolgálnak.

KERTÉSZ és EISERT
Budapest, Dorotya-utca 2.
Írásbeli megbízások gyors kivétel. Kimerítő árjegyzékek bérmentek.

KERTÉSZ és EISERT
Budapest, Dorotya-utca 2. színházteri szeglet,
a t. cz. közönség figyelmébe ajánlják az
egyedül náluk létező
valódi
D. Fèvre-féle szikviz ömaga készítéséhez magánzóknak legalkalmasabb

párisi szikviz-készületeinek

gyári főraktárát Magyarország részére.
A szikviz, mint kellemesen üdítő, egészséges, számos esetekben orvostal rendelit ital, maris általános használata jóit.
Készületeink fő előnye az, hogy követve a minden egyes darabhoz mellékelni utasítást, bárki képes kitűnő, mindig friss, a garálgal készültnél tisztább és olcsóbb szikvizet készíteni, azonkívül pedig pezsgőbor, málnavíz, limonádé s egyéb frissítő italok előállításához is alkalmasak.
A készületek árai:
2 4 6 8 10 messzelyes darabja frt 8.— 10.— 12.— 14.50 17.—
Kitűnő minőségű szerek 1 font acidum tartaricum és 1 1/2 font szikléget tartalmazó csomagokban, csomagoként 2 frttal számitatnak.
Írásbeli megbízások utasítást mellékelve gyorsan eszközöltenek, ladácska és csomagolási díj a gép nagysága szerint 50—75 kr.
Együttal ajánljuk Berlin és Angolhon legjobb gyáraiból származó, a tisztatlanságánál fogva egészségtelen ivóvizet tisztító és javító
vizszűrő készületeinket, melyek 2 frt 50 krtól 35 frtg tartatnak készletben. Ezeknek rajzokkal ellátott kimerítő árjegyzékével szívesen szolgálnak.

Kitűnő nőruhákalmék
a legjutányosabban kaphatók
HAMBURGER ADOLF-nál.
Budapest, IV. koronaherceg-utca 8.
Minták bárholváingyen küldetnek.

Farkas H. és társa
Budapest, vaczi-utca 16. sz.
a koron a. kávéház átellenében.
ajánlja dúsán felszerelt női ruhák és felöltönyök, továbbá díszöltönyök, utazó- és séta-öltöny raktárát a legelőbb árak mellett.
Mérték szerinti megrendelések legrovidebb időben teljesítenek és kívánatra minták ingyen és bérmentve megküldetnek.

Bámulatos olcsó!!
jó és tartós árúért jótállás biztosítottik.
SCHULHOF ADOLF
Budapest, országút, Károly-kaszárnya, 24-ik szám.
nagyyszerű
czipő-gyárában.
Hölgyeknek.
Comodeczipő finom eberlasting vagy bőrből frt 1.20.
Comodeczipő sarkkal, elegans diszítéssel, legfin. 2.—
Eberlasting czugos topán 6" magas szárral, legfinomabb faj 3.80.
Finom bőr czugos topán 6" magas szárral, erős dupla talppal 4.—
Uraknak.
Comodeczipő finom bőrből 1.30.
Zergebőr topán lakkorral 4.89.
Külföldi borjubőr (vixos) vagy legfinomabb chagrnbőr topán erős dupla talppal 5.—
Csizmák finom borju- v. chagrnbőrből, csattal 12.—
Leányok, fiúk és gyermekek számára legdusabb választékban 1 frt 50 krtól 3 frtg.
Vidéki megrendelések utánvétel mellett gyorsan és kíméletlen eszközöltenek. 834 964

A legbiztosabb és legkellemesebb szer váltóláz ellen
különösen gyermekeknél, kik a keserű Chinint másképp bevenni nem képesek, a
CHININ CSOKOLADÉ
és a Chinin-cukor
Rozsnyay M. gyógyszerésztől Aradon (azelőtt Zombán Tolnamegyében) melyeket a magyar orvosok és természet-vizsgálók és a
nagygyűlés Fiumében
pályadíjjal koszoruzott.
Kapható vagy megrendelhető a birodalom minden jóhírű gyógyszer-tárában.
A hamisításoktól óvakodni kell!
Mindenki csak a Rozsnyay M.-féle pályakoszoruzott kézziményt kérje és fogadja el.

Láng Lipót és társa,
I. nemzetközi hirdetések felvételi irodájuk,
Budapest,
Fürdő-utca 1-ső szám.